

HÓLMGONGA

VIT SKULU HAVA NA FÁAR OG STERK REIÐARAR

Reiðarar duga betur at fáa pengar at yngla enn politikarar, heldur Jacob Vestergaard. Vit mugu fáa eina sterka fiskvinnu, tí hon er mjólk-kúgvín, sum skal fígga vælferðina í einum fullveldi, heldur Ingolf S. Olsen

Áki Bertholdsen

– Tað mest rættvísa fyri landið og fólkíð er, at vit hava nakrar fáar, men sterkar reiðarar í Føroyum.

Tað staðfestir Jacob Vestergaard, tingmaður fyri Fólkaplokkinn, og fyrrverandi landsstýrismaður í fiskivinnumálum.

Hóskvøldið bjóðaði Unga Tjóðveldi honum í eina politiska holmgongu við Ingolf S. Olsen, tinglim fyri Tjóðveldi, um, hvørja fiskivinnuskipan vit skulu hava.

Jacob Vestergaard sigur, at hann er samdur við teimum sum siga, at tað er Føroya fólk eigur ræðisrættin á okkara fiskiríkidømi.

Men hann heldur samstundis, at skulu vit fáa eina fiskivinnuskipan, sum er so rættvís sum gjørligt, fyri so nógv fólk, sum gjørligt, eiga vit at skipa fiskivinnuna soleiðis, at vit fáa nakrar fáar, men sterkjar reiðarar.

– Vit skulu hava fáar, men sterkar reiðarar, sum megna at taka kappingina upp við okkara grannar, sum eru nógv størri enn vit.

– Vit skulu hava fyrirøk-ur, sum kunnu brúka vinningin til at styrkja seg enn meiri fyri at skapa vøkstur í samfelagnum, tí bara soleiðis fáa vit gagnnýtt fiskivinnuna sum best.

Sterkar fyrirøkur lyfta okkum

Jacob Vestergaard sigur, at tí er tað neyðugt at hava eina skipan, har reiðararnir sjálvir sleppa at arbeiða við

– Reiðarar duga betur at fáa pengar at yngla enn politikarar duga og tí skulu reiðarar hava nógv fríari ræsur at arbeiða, enn teir hava í dag, sigur Jacob Vestergaard

teimum pengum, fiskivinnan skapar, heldur enn at flyta teir í landskassan.

Tí er hann eisini ímóti eini almennari uppboðssølu. Tvørtur ímóti vil hann hava eina fiskivinnuskipan, sum byggir á tað skipan vit hava,

har hvør einstakur reiðari hevur síni egnu rættindi, og har reiðarar kunnu keypa og selja fiskirættindi ímillum sín, við tí endamáli, at hvør einstakur reiðari kann laga virkseimið soleiðis til, at tað passar best til hann.

– Skulu vit kunna ráða í egnum landi, er tað ein fortreyt, at vit hava eina sterka fiskivinnu, sum kastar nóg nóg av sær til at vera eitt føroyskt fullveldi, sigur Ingolf S. Olsen

– Tað er ongin ivi um, at sleppur vinnan sjálv at umsita tey virði hon skapar, fáa vit øll somul meiri burtur úr, sigur fyrrverandi landsstýrismaðurin.

– Tey seinastu árin hava víst, at tá ið vit hava sterkar

fyrirøkur, lyfta tær okkum fram á leið og at tað mesta av vinninginum eisini verður brúktur til iløgur, fyri at fáa enn meiri burtur úr, sigur hann.

– Tað besta fyri samfelagið, er ikki, at øll fáa

sær fiskiskip, tí tað fáa vit onki burtur úr. Men tað er nettupp styrkin við teirri marknaðarskipan, vit hava, at hon ber í sær, at tey dugnaligastu vera eftir og hini detta burtur ímillum.

Jacob Vestergaard vísir á, at stóðan í fiskivinnuni hevur nettupp tann øvugta, at tær liggja við afturpartinum í vatnaskorpuni og makta einki. Hevur tað gingið ímóti, hava tey gingið á dyrnar í Tinganesi at fáa studning.

– Hesum eru vit komin burtur úr, tí at vit nú hava fingið færri, men sterkari reiðari, leggur hann afturat.

– Men sjálvandi skulu vit ikki hava einkarrætt, har ein reiðari eigur øll rættindini. Men tað er nettupp vandin við eini uppboðssølu, at vit fáa ein, ella tveir reiðarar, sum leggast á øll rættindi. Men í dag hava vit nakrar stórar, samstundis sum at pláss er fyri øðrum og tað tryggjar fjølbroytni í vinnuni.

Samstundis staðfestir hann, at hetta er eisini ein skipan, sum tryggjar, at øll, sum fáa fígging úr einum banka, sleppa framat at royna seg.

Skúma tilfeingisrentuna oman av

Ingolf S. Olsen vísir á, at tað er ikki allur vinningurin í fiskivinnuni sum stavar frá tí, at skipini eru væl ríkin.

– Ein partur av vinninginum er ein tilfeingisrenta, sum eina og aleina stavar frá tí, at reiðararnir hava fingið nógur serrættindi, sum onn-